

Захисник з Тернопільщини лежить у комі після поранення. Рідні просять молитви за його життя

26 Вересня, 2022

Іван Підгірний повернувся з-за кордону у перші дні повномасштабного вторгнення. Чоловік пішов воювати, щоб його діти і внуки ніколи не знали і не бачили війни

Після 24 лютого Іван Підгірний з Коропця Чортківського району повернувся з-за кордону, щоб боронити рідну країну. Чоловік з вересня минулого року був на заробітках у Чехії. У перший день після приїзду додому звернувся у військкомат і пішов захищати Україну. Нещодавно Іван Підгірний отримав поранення під Донецьком. Зараз він у комі у столичному госпіталі. Його сім'я просить моральної підтримки та молитви за його життя.

Ми не збираємо коштів на лікування. Просто хочу, коли він прокинеться, а я впевнена, що це буде скоро, щоб прочитав про себе, - каже донька військового Оксана Підгірна, яка розповіла [Терену](#) історію батька Героя.

Тато Оксани поїхав за кордон заробляти, але коли почалася повномасштабна війна, він не зміг сидіти на місці.

Він кожного дня був ніби на голках, так хотів їхати. Але йому потрібно було ще декілька днів попрацювати, щоб отримати зарплатню. Він приїхав

додому, залишив сумки і одразу поїхав у військкомат. Йому сказали зачекати один день. Потім його відправили на навчання, - розповідає Оксана Підгірна. Останнім часом чоловік служив на Донецькому напрямку, у Слов'янську.

“Я не можу всидіти на місці, коли там стріляють. Я йду”. “А хто як не я?”, - це теж він завжди повторював. Родичі хвилювалися за нього, казали: “Іване, навіщо тобі це”. Хотіли його вберегти. Проте він вирішив захищати нас. “Я тут для того, аби всі діти були здорові, щасливі і щоб в них не було війни”, - пригадує донька слова батька.

Протягом всієї служби чоловік запевняв родину, що у нього все добре. Ніколи не скаржився на незручності, завжди був сильний духом, додає донька.

Ми з ним говорили по відеозв'язку. Мій син - єдиний татів онук, запитував: “Діду, як в тебе справи?”. Він відповів: “У мене все чудово”. Він ніколи не жалівся, що йому важко чи холодно, - розповідає жінка.

Останнім часом чоловік служив на Донецькому напрямку, у Слов'янську

Навіть коли був поранений написав:”Все добре”

Іван Підгірний завжди був на зв'язку з сім'єю. Проте на початку вересня з ним тиждень не могли зв'язатися.

Ми завжди маємо зідзвонюватися. Одного разу він написав повідомлення, що у нього все добре. Як виявилось, він написав його після того, як отримав поранення, - каже Оксана.

16 вересня о 4.30 під час бойового завдання Іван Підгірний отримав тяжке поранення в голову.

Їм сказали відійти декілька метрів назад. Тато йшов першим і наткнувся на розтяжку. Йому сильно вдарило в голову. Руки та ноги не зачепило. Дуже сильно розбита голова. Пощастило, що на місці був медик, який знав, що робити у цій ситуації. Адже внаслідок удару тато перестав дихати, тож лікар одразу поставив трубку в ніс. Його негайно евакуювали та відвезли у Краматорський шпиталь. Там надали першу допомогу, - розповідає Оксана Підгірна.

Далі чоловік знаходився у Дніпрі. У нього не було з собою документів, тож у госпіталі він був невідомим.

Нам сказали у суботу вночі, що він отримав поранення, а у неділю я обдзвонила всі шпиталі Дніпра. У одному з них сказали, що привезли невідомого. Я запитала чи на руці є татуювання, відповіли, що так. Тоді я запитала головне: “Він живий?”, - пригадує дочка.

Коли прийшли рідні, почав ворухити губами

Захисник з Тернопільщини лежить у комі після поранення

Найпершими до Івана Підгірного приїхали дружина та ще одна дочка. Вони також були за кордоном, але коли дізналися про поранення, одразу повернулися в Україну.

Вони з ним говорили. Плакали. І він почав рухати губами та ногою. Коли мама та сестра вийшли з палати, то лікарі сказали, що у нього збільшилось серцебиття. Я не знаю, чи він їх чув, чи просто відчув, що рідні поряд. Коли наступного дня вони знову прийшли до нього, то він уже не подавав ніяких ознак, що їх чує. Мама була там недовго, адже лікарі сказали, що готують його до евакуації і більше їх не пустять. Хоча і так дозволяли з ним побачитися до 5 хвилин, - розповідає донька.

Зараз чоловік лежить в комі в лікарні у Києві. До тямі ще не приходив.

Дуже важкий стан. Сильно хочемо, щоб наш тато жив. Як сказали нам лікарі, що це вже дуже велике диво, що він взагалі вижив після такого поранення. Важко нам, але тримаємось, - каже Оксана.

Сім'я Підгірних вірить і чекає, коли їхній захисник вийде з коми, скаже перші слова і прочитає цю статтю.

Коли нам зателефонували, що тато отримав поранення, тоді було дуже важко. Одразу всі плакали. Тепер заспокоїлися, адже головне, що він живий. Наш тато сильний. Я кажу своєму малому сину, що його дідусь трішки захворів. А він відповідає: "Мамо, подивись, які в нашого діда мускули, який він сильний. Він скоро буде здоровим. Мамо, чому ти плачеш?". Також він каже, що дід одужає, бо може його однією рукою підняти. Дитина дуже сумує за ним, - розповідає Оксана.

“Я би пішки йшла йому назустріч”

Оксана Підгірна бачила тата ще у вересні минулого року, коли він їхав у Чехію.

Він був вдома, бачився з мамою та сестрою. На жаль, я з ним не змогла побачитися. Тепер дуже сильно шкодую про це. Я вже думаю над тим, щоб кидати все і їхати до нього. Серце просто не витримує вже. Я би пішки йшла йому назустріч, - каже донька.

Родина Підгірних ще не знає, скільки грошей потрібно на лікування та реабілітацію. Тільки можна здогадуватися, що сума буде чимала, проте рахунків на допомогу вони наразі не відкривали. Лише просять усіх моральної підтримки і молитви.

Ми просимо молитися. Бог його береже. Молитва найбільше допомагає. Мій тато вірить в Бога. У нього не було можливості часто ходити до церкви, але віра у нього сильна. Священник в Тернополі подарував моєму тату вервечку. Він одягнув її і не знімав весь цей час. І навіть зараз в госпіталі та вервечка на ньому. Вона уже брудна, нитка чорна, але я впевнена, що вона його

оберігає. Я вірю, що він вийде з коми і скаже нам хоча б одне слово. Найголовніше, що він живий, - говорить Оксана Підгірна.

Священник в Тернополі подарував захиснику вервечку

Фото надані Оксаною Підгірною

https://teren.in.ua/news/zahisnik-z-ternopilshchini-lezhit-u-komi-pislya-poranennya.-ridni-prosyat-molitvi-za-yogo-zhittya_392995.html

Не вийшов із коми: у столичній лікарні помер важкопоранений воїн з Тернопільщини

29 листопада 2022

28 листопада, після тривалої боротьби за життя, в лікарні Києва зупинилось серце захисника з Чортківщини Івана Підгірного.

Воїн родом із села Коропець. Чоловік отримав важке осколкове поранення голови у вересні, під час деокупації населених пунктів на Сході.

Понад два місяці рідні не втрачали надії, що Іван вийде з коми та видужає. На жаль, вчора ввечері захисник поповнив небесне військо.

Сумну звістку **повідомили** у Коропецькій селищній раді.

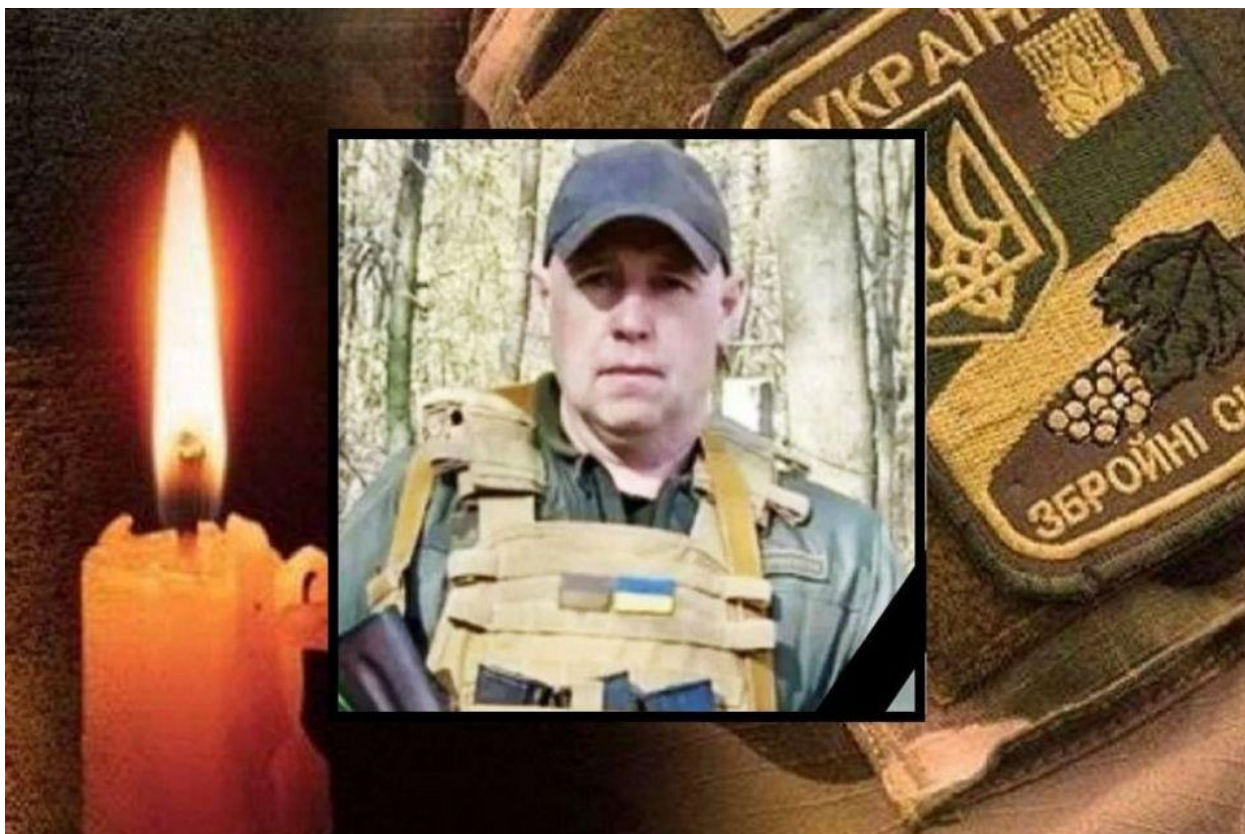
"31 жовтня Герою виповнилося 50 років. Зарано без батька залишилось дві дочки, син, без улюбленого дідуся маленький внук, без сина старенька мати, овдовіла дружина... Іван одним з перших в лютому 2022 року повернувся з-за кордону, щоб піти до лав ЗСУ і стати на захист українців від рашистських вбивць... Завжди жартував, був прикладом сміливості, готовності служити, вірив в Перемогу...

Спи спокійно, Іван... Ти отримав свою особисту Перемогу. Нам усім її треба довести до кінця. Дякуємо за твою жертву, за твоє віддане серце, за героїзм, за добро. Невимовний біль...", – зазначили у сільській раді.

<https://ternopoliany.te.ua/zhittya/76357-ne-vyishov-iz-komy-u-stolychnii-likarni-pomer-vazhkoporanenyi-voyn-z-ternopilshchyny>

Спи спокійно, — ти отримав свою особисту Перемогу. Тернопільщина прощається з Іваном Підгірним

• 01.12.2022

- Одним з перших в лютому 2022 року Іван повернувся з-за кордону, щоб стати на захист рідної землі. Завжди жартував, був прикладом сміливості, готовності служити, вірив в Перемогу...
- На сході України у вересні Іван отримав важке поранення голови множинними осколками. Два місяці люди молили Бога та вірили, що він одужає. Але 28 листопада серце Героя зупинилось...

Коропеччина у жалобі. Додому назавжди повертається Герой-земляк, який одним з перших повернувся з-за кордону з початком повномасштабного вторгнення в Україну і став на захист держави. Тепер його зустрічатимуть на рідній Коропеччині, аби провести в останню путь.

Отримав тяжке поранення у вересні

Два місяці лікарі боролись за його життя, а рідні і весь Коропець молились та вірили в диво. Бо надто тяжким було пораня. На жаль...

— 28 листопада, після тривалої боротьби за життя в лікарні м. Києва помер захисник України коропчанин Іван Підгірний, — гірку звістку повідомили у Коропецькій селищній раді. — Звільняючи одне за одним села сходу України від окупантів у вересні, Іван отримав важке поранення голови множинними осколками... Більше двох місяців рідні, близькі не втрачали надії, що їх чоловік, син, тато, брат, дідусь вийде з коми і одужає. Але Бог забрав Івана до себе, а нам залишив великий біль скорботи, суму і жалю...

Іван Іванович Підгірний народився 31 жовтня 1972 року у смт Коропець. 31 жовтня 2022 року Герою виповнилося лишень 50 років. Без батька залишились двоє доньок – Оксана та Ольга і син Іван. Втратила сина мама Ольга Михайлівна, а брата сестра Галина. Овдовіла дружина Наталія. Дідуся, який його обожнював понад усе на світі, втратив малий Арсенчик. Хлопчик зі своєю мамою з початком повномасштабного вторгнення виїхав до Польщі і там мав йти в перший клас...

— Іван одним з перших в лютому 2022 року повернувся з-за кордону, щоб стати до лав ЗСУ і піти на захист нас, українців, від рашистських вбивць, — розповів секретар Коропецької селищної ради Дмитро Данчук. — Завжди жартував, був прикладом сміливості, готовності служити, вірив в Перемогу... Спи спокійно, Іван... Ти отримав свою особисту Перемогу. Нам усім її треба довести до кінця. Дякуємо за твою жертву, за твоє віддане серце, за героїзм, за добро. Невимовний біль...

Він подзвонив: «Я повертаюсь!»

Іван єдиний зі всієї громади минулого року відбув на збори резервістів, і там був нагороджений за зразкову підготовку, згадує Дмитро Данчук. Після того, як повернувся зі зборів резервістів, поїхав на роботу у Чехію. Там його застала війна.

— Він подзвонив: «Я повертаюсь!», — Дмитро пригадає цю телефонну розмову. І як його переконували, щоб не спішив, зачекав кілька днів. Бо поки нічого не зрозуміло. Мовляв, приїдеш пізніше. А Іван лишень відповів, — я йду добровольцем і не можу відсиджуватись.

Він потрапив до лав Нацгвардії Слов'янська. 16 вересня при звільненні містечок і сіл на Ізюмському напрямку фактично врятував життя своїм побратимам. Але сам отримав надтяжке поранення. Про це розповів сусід Івана, який з ним через дорогу проживав у Коропці, й служили чоловіки разом. І хто зна, якби не сусід, чи знали би рідні, де їхній Іван. Під час евакуації пораненого був втрачений жетон.

Як розповів сусід і побратим, Іван йшов першим у групі. Він ще встиг крикнути «розтяжка» — і прийняв весь основний удар на себе, врятувавши побратимів.

— Світла пам'ять тобі, наш ГЕРОЮ! — співчуває **Наталя Яцків**. — Дякуємо тобі за твою мужність...

«Низький уклін тобі, Герою, вічна і світла пам'ять, — каже **Света Соловій**. — Щирі співчуття рідним, хай Господь дає сили пережити біль втрати».

— Сум, біль, слези... Україна втрачає найкращих синів. Спочивай з миром, наш Герой, — просить **Лариса Савчин**. — Нехай земля буде тобі пухом. Співчуття рідним та близьким.

«Низький уклін тобі, воїне, за любов до нашої країни, — каже **Галина Чайківська**. — Щирі співчуття рідним, світла пам'ять та царство небесне Герою України».

— Дякуємо тобі, Герою, за Життя. Спочивай з Богом. Царство тобі небесне, — співчуває землячка Тетяна. — Ти мав ще жити, зарано пішов. Ти назавжди в наших серцях, відважний Герою. Співчуття рідним...

Від 29 листопада до 3 грудня 2022 року оголошено днями жалоби в Коропецькій територіальній громаді.

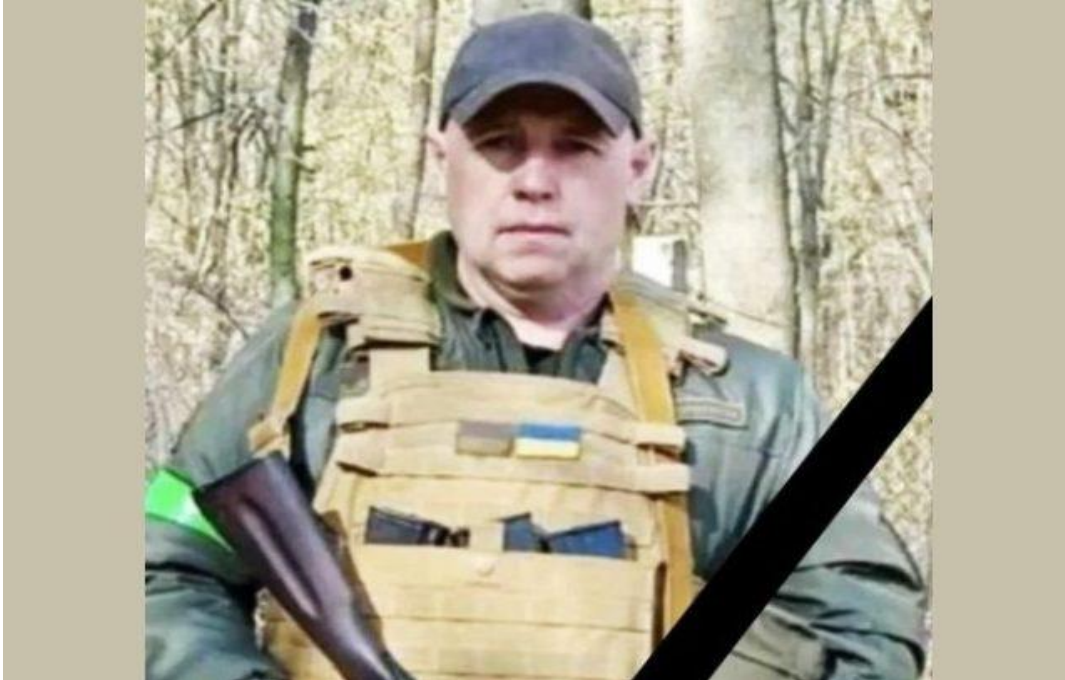
**Парастас за покійним відбудеться у його будинку у с. Коропець, на вул. Лесі Українки, 99
2 грудня о 19.00. Похорон 3 грудня.**

Редакція висловлює щирі співчуття матері, дружині, дітям, онучку, сестрі, рідним, друзям, землякам, побратимам та всім, хто втратив дорогу людину. Вічна пам'ять, шана і слава тобі, Герою...

<https://te.20minut.ua/Podii/spi-spokiyno--ti-otrimav-svoyu-osobistu-peremogu-ternopilschina-prosch-11744282.html>

Боровся за Україну, а потім – за власне життя: у госпіталі помер Іван Підгірний з Коропця

01.12.2022

28 листопада, після тривалої боротьби за життя, в лікарні м. Києва помер захисник України, коропчанин Іван Підгірний.

Про втрату повідомила Коропецька сільська рада.

“Звільняючи одне за одним села Сходу України від окупантів у вересні, Іван отримав важке поранення голови множинними осколками ...Більше двох місяців рідні, близькі не втрачали надії, що їх чоловік, син, тато, брат, дідусь вийде з коми і одужає...Але Бог забрав Івана до себе, а нам залишив великий біль скорботи, суму і жалю... 31 жовтня Герою виповнилося 50 років. Зарано без батька залишилось дві дочки, син, без улюбленого дідуся маленький внук, без сина старенька мати, овдовіла дружина... Одним з перших в лютому 2022 року Іван повернувся з-за кордону, щоб стати до лав ЗСУ і піти на захист нас, українців, від рашистських вбивць... Завжди жартував, був прикладом сміливості, готовності служити, вірив в Перемогу... Спи спокійно, Іван... Ти отримав свою особисту Перемогу. Нам усім її треба довести до кінця. Дякуємо за твою Жертву, за твоє віддане серце, за героїзм, за добро. Невимовний біль... Вічна пам'ять”, – ідеться у дописі на сторінці сільської ради.

<https://realno.te.ua/novyny/%D0%B1%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%B2%D1%81%D1%8F%D0%B7%D0%B0%D1%83%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%83%D0%B0%D0%BF%D0%BE%D1%82%D1%96%D0%BC-%D0%B7%D0%B0-%D0%B2%D0%BB%D0%B0%D1%81%D0%BD%D0%B5-%D0%B6/>

Медики боролися місяці: У лікарні помер Воїн з Тернопільщини

ГРУ 3, 2022

У ніч на 29 листопада перестало битися серце Івана Підгірного з села Коропець. Герой отримав важке поранення в голову ще 16 вересня під час виконання бойового завдання. І весь цей час чоловік був у комі в столичному госпіталі.

У серцях рідних жевріла надія, що близька для них людина одужає. Але серце Героя не витримало.

Вічна пам'ять і шана Герою.

<https://lypa.com.ua/2022/12/%d0%bc%d0%b5%d0%b4%d0%b8%d0%ba%d0%b8-%d0%b1%d0%be%d1%80%d0%be%d0%bb%d0%b8%d1%81%d1%8f-%d0%bc%d1%96%d1%81%d1%8f%d1%86%d1%96-%d1%83-%d0%bb%d1%96%d0%ba%d0%b0%d1%80%d0%bd%d1%96-%d0%bf%d0%be%d0%bc%d0%b5>

Тернопільщина втратила ще одного свого Героя: отримав важке поранення в голову і не вийшов з коми

4 Грудня 2022р.

Стало відомо, що у ніч на 29 листопада перестало битися серце ще одного нашого земляка, 50-річного Івана Івановича Підгірного з Коропця. Герой отримав важке поранення в голову ще 16 вересня під час виконання бойового завдання на Донеччині. І весь цей час чоловік був у комі в столичному госпіталі.

У серцях рідних жевріла надія, що близька для них людина одужає. Але серце Героя не витримало... У вічній скорботі залишилися дружина, мати, дві доньки, син та внук загиблого Захисника.

– Спи спокійно, Іван... Ти отримав свою особисту Перемогу. Нам усім її треба довести до кінця. Дякуємо за твою Жертву, за твоє віддане серце, за героїзм, за добро, – йдеться в повідомленні Коропецької селищного ради.

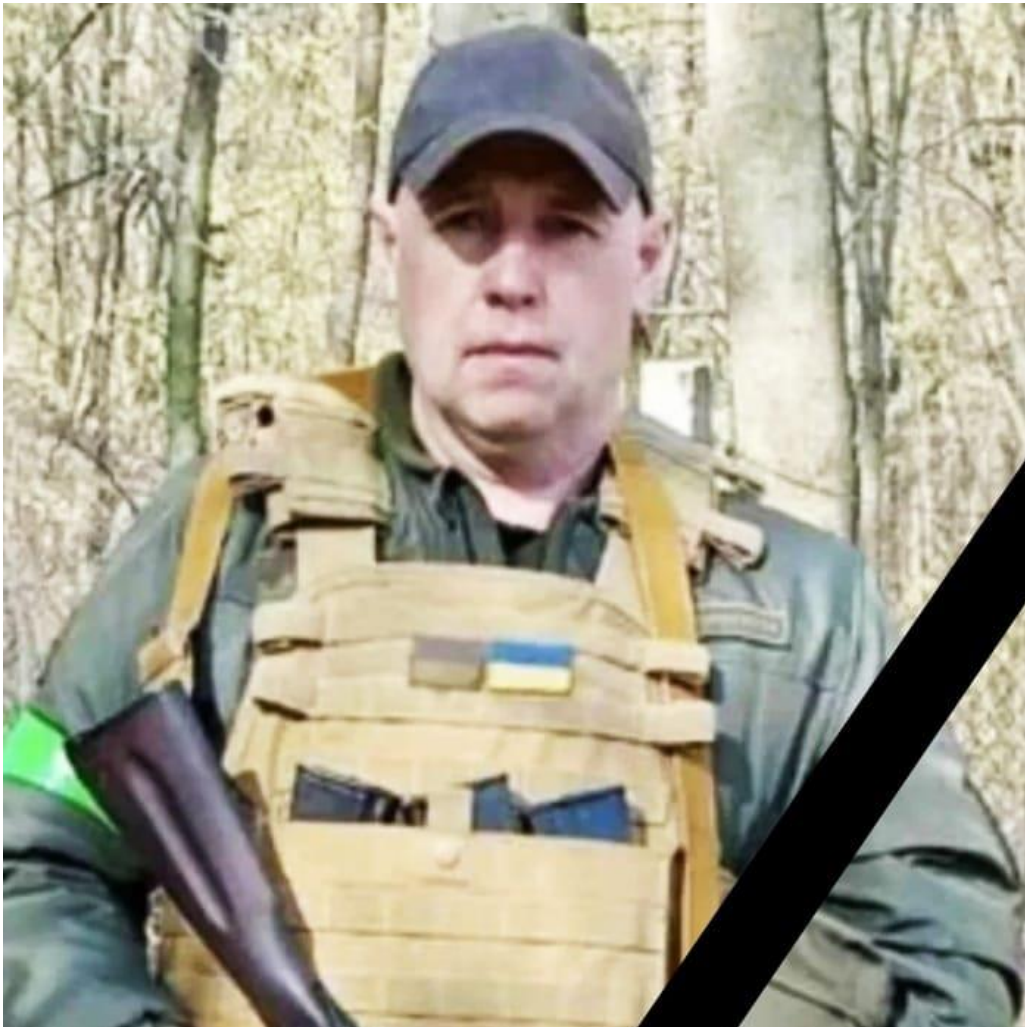
Учора, 3 грудня, Іван Підгірний у рідному Коропці знайшов останнє місце свого спочинку...

Спи спокійно, славний Воїне і вірний сину України! Вічна пам'ять і шана всім Героям, які поклали на вівтар Вітчизни найдорожче – своє життя.

<https://www.gazeta1.com/statti/ternopilshhyna-vtratyla-shhe-odnogo-svogo-geroya-otrymav-vazhke-poranennya-v-golovu-i-ne-vyjshev-z-komy/>

Був сміливим, світлим і сильним воїном: на Тернопільщині попрощалися з українським захисником Іваном Підгірним

08.12.2022

Івана Підгірного з Коропця війна застала на заробітках за кордоном. Та він одразу повернувся додому і в перші дні повномасштабного вторгнення росії пішов захищати Україну і нас з вами. Іван, як ніхто, вірив у перемогу над ворогом, був справжнім патріотом готовим боронити кожен клаптик рідної землі.

Разом з побратимами Іван воював у гарячих точках, звільняв від російських окупантів містечка і села на Ізюмському напрямку. 16 вересня Іван отримав важкі поранення у голову множинними осколками. Більше двох місяців рідні, близькі, друзі не втрачали надії, що мужній воїн вийде з коми й одужає. Але Бог забрав Івана до себе, бо, мабуть, і там, у Вічності, потрібні сміливі і добрі люди. У ніч на 29 листопада серце українського захисника перестало битися.

Залишилася без доброго чоловіка дружина Наталя, а без люблячого батька доньки Оксана та Ольга і син Іван. У невітньому горі мама Ольга, сестра Галина. Ростиме без дідуся малий Арсенчик, якого Іван дуже любив. 31 жовтня Герою виповнилося лише 50 років.

«Спи спокійно, Іван... Ти отримав свою особисту Перемогу. Нам усім її треба довести до кінця. Дякуємо за твою жертву, за твоє віддане серце, за героїзм, за добро. Невимовний біль...» – написав на своїй сторінці у фейсбуці секретар Коропецької селищної ради Дмитро Данчук.

У Коропецькій громаді сумують за загиблим Героєм, який був готовий на самопожертву заради якнайшвидшої перемоги України над ворогом.

«Низький уклін до землі сміливому, світлому, доброму, сильному герою Івану. Великі співчуття матері, дружині, дочкам, сину, внуку в цьому великому горі, яке нам з великим жалем розділяти і прикладати усі зусилля, щоб жертва загиблого Івана була не марна! Вічна пам'ять... Спокій світлій душі» – зазначили у Коропецькій селищній раді.

«У ніч на 29 листопада перестало битися серце ще одного нашого земляка Івана Підгірного з Коропця. Герой отримав важке поранення в голову ще 16 вересня під час виконання бойового завдання. І весь цей час чоловік був у комі в столичному госпіталі. У серцях рідних жевріла надія, що близька для них людина одужає. Але серце Героя не витримало... У вічній скорботі залишилися дружина, мати, дві доньки, син та внук загиблого Захисника. Спи спокійно, славний Воїне і вірний сину України!» – щирі співчуття рідним Івана, усім, хто знав і шанував цю мужню людину висловили і в Чортківській районній державній адміністрації.

Щемливі поетичні рядки, мов квіти на свіжу могилу, присвятила пам'яті Героя Оксана Пілецька-Соп'як:

ІВАНУ ІВАНОВИЧУ ПІДГІРНОМУ

Не плачте, мамо! Я прожив своє.

Простіть мене!

Не вистояв! Загинув!

Разом зі мною тисячі злягли,

За те, щоб жила наша Україна!

Не плач, дружино люба, не тужи!

Ти дітьми та онуками втішайся.

За мене в храмі свічку запали,

Молитву прочитай, посповідайся.

Не плачте, мої доньки і сини!

Вам переможний гімн іще співати!

Свободу, над усе шануйте ви!

Щоб не прийшлося нащадкам воювати!

Сотні людей провели Івана Підгірного із квітами та сльозами на очах, з великою пошаною в останню дорогу до місця вічного спочинку у рідному Коропці. Вічна пам'ять і безмежна слава Герою!

<https://nday.te.ua/buv-smilyvym-svitlym-i-sylnym-vojinom-na-ternopilschyni-poproschalysya-z-ukrajinskym-zahysnykom-ivanom-pidhirnym/>